

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 997/2019
24.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Петровића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 706/18 од 14.01.2019. године и Кв 533/19 од 26.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2019. године, већином гласова, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Старој Пазови К 706/18 од 14.01.2019. године и Кв 533/19 од 26.06.2019. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К 706/18 од 14.01.2019. године одбијен је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Петровића за накнаду награде за рад и нужних трошкова у износу од 265.500,00 динара.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв 533/19 од 26.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Петровића, поднета против решења истог суда К 706/18 од 14.01.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Петровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али из образложења произилази да се правноснажна решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, без навођења формалног предлога.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју

је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да су побијаним решењима повређене одредбе Законика о кривичном поступку, које регулишу признавање трошкова браниоцу.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Старој Пазови К 706/18 од 18.10.2018. године према окривљеном АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи јер је учинио противправно дело у закону одређено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Надаље, из списка предмета произилази да је првостепени суд, а затим и другостепени (одбијајући као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења), одбио захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка на име трошкова одбране окривљеног у правноснажно окончаном кривичном поступку, са образложењем да будући да у конкретном случају према окривљеном АА није обустављен кривични поступак, нити је донета пресуда којом се према окривљеном одбија оптужба, нити је окривљени ослобођен од оптужбе односно да нису испуњени услови из члана 265. став 1. ЗКП, трошкови браниоца окривљеног АА – на име нужних издатака и награде за одбрану, не могу пасти на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су у конкретном случају, нижестепени судови поступили противно одредбама Законика о кривичном поступку и донели одлуку супротну правноснажној одлуци – решењу Основног суда у Старој Пазови К 706/18 од 18.10.2018. године, које је у правном поретку изједначено са пресудом, а којим је према окривљеном АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи због противправног дела у закону одређеног као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и којим је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Наиме, Врховни касациони суд налази да у предметном поступку, није могуће обавезати окривљеног или било који други процесни субјекат осим суда да сноси трошкове кривичног поступка, обзиром да је свака одлука о трошковима кривичног поступка, која је другачија од одлуке о трошковима донете у правноснажном решењу о изрицању мере безбедности, супротна правноснажној судској одлуци којом је већ одлучено да трошкови падају на терет буџетских средстава суда, а када би суд, у накнадно донетом решењу одлучио у смислу члана 264. став 1 . ЗКП, таква одлука би била на штету окривљеног.

Због учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укинуо побијана решења и предмет вратио првостепеном суду, на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и донети правилну и закониту одлуку.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену других истакнутих повреда закона у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, налазећи да је то у оваквој процесној ситуацији беспредметно.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић